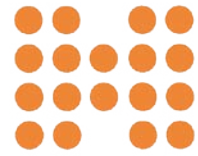

Raikkaan ystävälliset tuulet

Hirvihaaran Golf

1.

ollessa 72. Takatiiltä pelattaessa pituus lisääntyy yli 350 metriä. Osa alueesta on peltomaata, osa vaihtelevaa metsämaata viehättävine, silmää hivelevine lampineen. Korkeuserojakin kentältä löytyy, mutta kokonaisuus on sen verran tyylikkään ovelasti tehty, että pelatessa ei juurikaan huomaa kapuavansa mäkeä ylös. Niinhän sen pitää ollakin.

Klubitaloa on viime aikoina uudistettu, mutta kenttä on kuitenkin ollut se ykköskohennuksen aihe. Kuten edesmennyt **Sampsu Ahokas** aikoinaan mainitsi, ensin tulee kenttä ja toiseksi tulee kenttä ja arvaatte mikä tulee vielä kolmanneksikin. Eikä golfkentän kehittämistä, sen hoitamisesta ja huollosta puhumattakaan, tule kylliksi korostaneeksi. Niinkin yksinkertainen asia jää monesti meiltä golfareilta huomaamatta, että juuri golfkentällä peli tapahtuu – ei mahtavassa klubitalossa!

Frontin viidennellä tiillä dogleg vasempaan, par 4, 313 metriä, seisoo toimitusjohtaja **Ismo Piira** (1.). Hänen edessään avautuu kaunis maisema, oikealla lampi ja metsää, keskellä odottava väylä. Kokenut ja paljon nähnyt toimitusjohtaja istahtaa ennen draivaamista hetkeksi golfauton penkille: ”Juuri tässä tulee meidän kenttämme luonne ilmi. Olemme pyrkineet antamaan jokaiselle erilaisia pelimahdollisuuksia mutta myös haasteita. Väylämme eivät ole kaikki ylipitkiä, mutta eikös sanota, että golf on järki-ihmisten laji, jossa on otettava huomioon, miten kutakin väylää pelaa. Golf ei ole vain pitkää draivia vaan myös haasteellisia vaihtoehtolyöntejä. Tässä meidän viitosväylällä on juuri tällainen tilanne: oiotko vai pelaatko varman päälle passaamalla keskelle väylän kulmaa. Useimmil-

Kohisten kasvavassa Mäntsälässä, Hangon-tien kupeessa odottaa kutsuvasti maastoltaan vaihteleva golfkenttä.

Vaihtelevuus onkin eräs tyypillisimpiä piirteitä Hirvihaaran golfkentälle, jossa Hirvihaaran golfseura aloitti kenttätöitä vuonna 2004 ja ensimmäinen yhdeksikkö valmistui pelattavaksi 2006. Pituutta 18 reiän täysimittaisella kentällä miehille löytyy 5506 metriä ja naisille 4879 metriä, 18 reiän par'in

le ensikertalaisille on meillä syntynyt jonkinlainen viha-rakkaussuhde, riippuen siitä miten peli on kulkenut." Niin se taitaa olla. Jos onnistuu lyömään palloa suunnittelemallaan tavalla, ja kortissakin näkyy pärjäämisen maku, niin mikä ettei kenttäkin maistu silloin paljon paremmalta. "Jos roiskitaan vain pitkää lyöntiä, se ei meillä Hirvihaarassa oikein toimi", toteaa Piira hymy suupielessä.

Ystävällinen golfkenttä

"Me pyrimme olemaan ystävällinen golfkenttä Mäntsälässä – sellainen, josta jää golfarille hyvä fiilis", jatkaa Piira ja lisää: "Toivon, että jokainen meille tuleva tuntisi itsensä tervetulleeksi ja olonsa kodikkaaksi. Kaikkihan lähtee palvelusta, asiakasystävällisyydestä ja pelaajien huomioonottamisesta. Otetaan tulija iloisesti avosylin vastaan ja toivotetaan vielä lähtiessä tervetuloa uudelleen. Taivoitteenamme on, että asiakkaalle

täältä lähtiessään tulee ajatus tulla takaisin riippumatta siitä miten peli on kulkenut."

Kokonaiskierrosmääriin verrattaessa Hirvihaaran greenfee-pelajamäärät ovat korkeat, mikä kertoo kentän yleisestä kiinnostavuudesta. Klubi ei ole lähtenyt hakemaan asiakkaita hinnoittelulla vaan nimenomaan palvelulla ja viihtyisyydellä. Piiran mukaan ne, jotka ovat ensimmäisen kerran käyneet, pääsääntöisesti sanovat tulevansa uudelleen ja kehuvat, että käynnistä jäi mukava tunnelma. No, eikös tyytyväinen asiakas lienekin sitä tehokkainta markkinointia. "Koko henkilökuntamme panostaa siihen, että jokaisessa toiminnassa ohjenuoranamme on ystävällinen palvelu."

Kahdeksikon tiillä, par 4, 326 metriä, lievä dogleg vasempaan, näkymä on varsin miellyttävä – tuskinpa on kenelläkään mitään valittamista. Voisi jopa puhua amatöörigolfarin todellisesta pelin kruunusta. Tätä mieltä on

myös urheilun parissa pitkään ansioitunut **Guy Catani** (3.): "Kyllä meillä kelpaa vierailia. Kyllä kenttämme on sen arvoinen", kehaisee seuran pu-

3.

heenjohtaja tyytyväisenä draivaten keskelle väylää. Saman tekee Ismo Piira, ja molemmat ovat toisella lyönnillä greenillä, jossa Piiran putti uppoaa birdieksi valokuvaajan nenän edessä.

Vaihteleva kenttä

Vaikka kenttä onkin se ykkösasia, ovat Hirvihaarassa toki muutkin fasilitetit kunnossa. Klubirakennus palveluineen, miellyttävää ravintolaa unohtamatta, proshopia sun muuta asiaankuuluvaa oheispalvelua.

Iloinen kenttämestari **Paula Oh-tonen** (4.) piipahtaa kenttäleikkurilla ajaen toimitusjohtajan luokse kertomaan jostakin kentän erikoistilanteesta. Pienen neuvottelun jälkeen kone kaartaa takaisin ja Ismo Piira toteaa: ”Siinä meillä on tosi reipas ihminen, joka ajattelee ruohon kasvua enemmän kuin itseään!”

Niin, sehän oli se kenttä, joka oli se ensimmäinen ja taisi olla vielä kolmaskin asia.

Golfmaailman tuulet

”Toimitusjohtajien kesken olemme paljon puhuneet siitä, että mihin golfmaailma on oikein menossa ja miten ja minnepäin tulisi kehitystä suun-

nata, miten keksiä uusia tapoja palvella asiakkaita”, pohdiskelee Piira. Tämän päivän ongelma taitaa olla juuri golfosakkeissa ja osakkaiden palvelemisessa. Eri kentiltä kuuluu valituksia, että on tullut pantua rahat hukkaan ja osakkeiden arvo sen kun vain laskee. Tähän on toimitusjohtaja Ismo Piiralla selvä vastaus: ”Ymmärrän hyvin, että golfkenttien osakkuus on keskustelun aiheena lähes joka kentällä, mutta minä ainakin haluan taistella sellaista mielipidettä vastaan, että ei olisi mielekästä omistaa golfosaketta. Kyllä me osakeyhtiöt haluamme pitää osakkeenomistajan puolta. Jos golfosakkeenomistaja ei olisi, niin kukas tätä mukavaa lajiamme veisi eteenpäin. Ei kukaan. Jonkun ne kentät ja klubit on tarvinnut rakentaa ja rahoittaa, ja siinä avainasemassa ovat olleet osakkeenomistajat. Hehän ovat tarjonneet muille mahdollisuuden pelata. Osakkaiden huomioonottaminen ja osakkuuteen liittyvien etujen esiintuominen ovat nykyisin keskeisiä haasteitamme. Osakkuushan on sijoitus omaan hyvinvointiin, niin vapaa-aikaan kuin perheeseenkin, ja osakkeenomistajan tulee päästä pelaamaan varmemmin ja edullisemmin kuin ei-osakkeenomistajan. Sen pitäisi olla itsestään selvä asia”, painottaa Piira. Tuohon on helppo

yhtyä. Uusia kenttähankkeita ei kovin monta taida vireillä olla, joten voi käydä niin, että peliaikoja todellakin tulevaisuudessa joudutaan rajamaan ja harrastajamäärän kasvun seurauksena osakas pelaa halutesaan, ja muut pelaavat jos tilaa jää.

Tämän hetken taloudellinen tilanne Suomessa ja maailmalla huolestuttaa myös Hirvihaaran golfkentän vetäjää: ”Tämä taloudellinen tilanne on tuonut pimeitä pilviä ja uhkia taivaalle, ja niitä heitellään välillä ilmaan aiheettomastikin. Pelotellaan yrityksiä ja yritetään estää ihmisiä kuluttamasta. Se on mielestäni väärin. Lähtökohtana pitäisi olla se, että jos johonkin on rahaa mahdollisuus laittaa, niin parhaiten sen käyttää, kun sen käyttää itseään ja läheisiään varten hyvinvointiin ja vapaa-aikaan. Sen takia olemme täällä kenttää ylläpitämässä ja toimintaa kehittämässä.” Toimitusjohtajan ilme on vakaa mutta vakava hänen esittäessään mielipiteensä, johon on helppo yhtyä. Uusia, raikkaita näkemyksiä Suomessa tällä hetkellä golfmaailmassa todella tarvitaan, ja uskonpa, että niitä otetaan myös ilomieliin vastaan.

Viimeinen reikä. 18. väylää voisi kutsua Hirvihaaran ’ylivoimaiseksi optioreiäksi’. Tämä 308 metrin par-nelonen kaartaa vasemmalle lammen yli, joten mahdollisuuksia on monia: oikaista tai pelata vähän varmemman päälle, kuten kenttäkarttaan on piirretty.

Kaiken kaikkiaan tästä kierroksesta jää mieleen kaksi Ismo Piirankin mielellään toistamaa sanaa: vaihtelevuus ja ystävällisyys.

BT